

ÁDÁM TAMÁS

Szappanhab

Gerenda hajlik, éjszakába mártott
villanypóznák üszkösödnek, feketébe
öltöztet a sötét, legalább lesz rajtam
valami. Félrevert harangvirágok hozzák
felém a kétségbeesést. Jobb híján
kitapogatom tested helyét a matrac
mélyedésein. Hamarosan süketté
egyszerűsödünk.

Szappanhabos billentyűket ütsz,
zongorád lábán nehézkesen indul
meg az eltört túsarok. Leltárba
vesszük sérüléseinket. Szelektív
az emlékezet.

Utoljára lebontod kedvenc évszakunkat,
az akácméz betonná
keményedik mellemen. Sanzonok
adnak keretet a búcsúnak.